

Publicerad 2015-09-09 11:41 av anits
 eget foto från ett besök i en vacker trädgård
När ingenting händer

är det någon som kan förstå

hur de känns

när jag har en stor altan

där jag skulle kunna sitta

njuta av sol sköna dagar

odla mina blommor

och grönsaker

tyvärr så går det inte

har inte gjort på hela våren

och sommaren

ännu mera ledsen och frustrerad

blir jag

när jag först hör något som låter

när jag ser efter

håller dom två polackerna på

att sopa grus från gångarna

det är då jag känner

det är ingen i det fastighetsbolag

jag hyr av

som vet hur min altan ska göras

så den går att använda

det är dags att ringa tidningen igen

nu tänker jag vara bestämd

med att få hit någon

för att göra ett reportage

om min altan

förra gången nekade bägge tidningarna

varför?

det har jag undrat ända sedan dess

det är inte bara altanen som gör

att jag känner mig som jag gör i dag

i söndags när det var dags att åka hem

från hembygdsgården

efter att tagit betalt för fika

av dom som kom in var trötta och frusna

efter att ha gått den dramatiserade vandringen

efter gamla fruns väg

fick jag se att någon varit på min bil igen

spegeln var infälld som om någon stött

emot den

det var blå ränder på den

framskärmen hade fått sig en smäll igen

jag börjar undra

vad det är som händer i mitt liv

vem och vad är det som

förföljer mig?

anits 9 september 2015

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten